www.tamilarangam.net

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

ஈழப் பிரகடனமும் எச்சரிக்கையும்

வடக்கு-கிழக்கில் பொலிஸ் நிலையங்களை அமைக்கும் முயற்சிகளை புலிகள் தடை செய்தனர்.

புலிகளோடு பேச்சு நடத்திக் கொண்டு, சட்டம், ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை கவனிக்க என்று கூறி பொலிஸ் நிலையங்களை திறக்க முற்பட்டது அரசாங்கம்.

யாழ்ப்பாணம் சாவகச்சேரியில் பொலிஸ் நிலையம் அமைக்க முற்பட்ட பொலிசாரை புலிகள் சுற்றிவளைத்தனர்.

'எங்கள் மக்களுக்கு உங்கள் பாதுகாப்பு தேவையில்லை. நாங்கள் இருக்கும் வரை உங்களுக்கு இங்கே வேலை இல்லை' என்று கூறி திருப்பி அனுப்பி விட்டனர்.

இத் தகவல்கள் உடனடியாக ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவுக்கும், பாதுகாப்பு இராஜாங்க அமைச்சர் ரஞ்சன் விஜய ரத்னாவுக்கும் பொலிஸ் தலைமையால் தெரிவிக்கப்பட்டன.

ரஞ்சன் விஜயரட்னாவுக்கு புலிகள் மேல் சந்தேகம்தான். இந்தியப் படை முற்றாக வெளியேறியதும் புலிகள் இலங்கைப் படையினரையும் எதிர்க்கக்கூடும் என்று ரஞ்சனுக்கு தகவல்கள் கிடைத்திருந்தன.

ஜனாதிபதி பிரேமதாசாவைவிட பாதுகாப்பு உயரதிகாரிகள், உளவுத்துறையினர் ஆகியோருக்கு அன்று ரஞ்சன்மேல்தான் ஈர்ப்பு அதிகம்.

அதனால் உளவுத் தகவல்கள் யாவும் உடனுக்குடன் எட்டிக்கொண்டிருந்தன. ஆனாலும் பிரேமதாசாவின் விருப்பத்துக்கு மாறாக நடக்க ரஞ்சன் முயற்சிக்கவில்லை.

'இந்தியப் படை, 'றோ'வின் உளவாளிகள் ஆகியோரிடம் ஆயுதங்கள் இருப்பதால்தான் புலிகளும் ஆயுதம் வைத்திருக்கிறார்கள்' என்று ரஞ்சன் பேட்டியும் அளித்திருந்தார்.

அரசு-புலிகள் பேச்சுவார்த்தையின் போது பொலிஸ் நிலையம் அமைப்பது தொடர்பாகவும், புலிகளது தடைபற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

'வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபை தேர்தல் நடத்தப்படும் என்கிறீர்கள். தேர்தல் நடக்கட்டும். பின்னர் தமிழ் பேசும் பொலிஸ்படையை அங்கு பணியில் அமர்த்தலாம். இப்போது என்ன அவசரம்,பாதுகாப்புக்குத்தான், நாம் இருக்கிறோமே' என்று கூறிவிட்டனர் புலிகள்.

குடியேற்றங்கள்

இலங்கை அரசுடன் பேச்சு நடத்திய போது திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றம் தொடர்பாக புலிகள் தமது ஆட்சேபனைகளைத் தெரிவித்தனர் என்று முன்னர் குறிப்பிட்டிருந்தேன் அல்லவா.

ஆட்சேபனை தெரிவிப்பதோடு மட்டும் நிற்கவில்லை, பேச்சு நடந்த காலத்தில் புதிய திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் எதுவும் நடைபெறாமலும் பார்த்துக் கொண்டனர்.

1984ம் ஆண்டு மணலாறு பகுதியில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட தமிழ்க் குடும்பங்களை மறுபடி அங்கு குடியமர்த்தவும் பிரேமதாசாவை ஒப்புக்கொள்ளச் செய்தனர் புலிகள்.

அண்மைய நிலையுடன் இன்றைய நிலையை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள்.

இன்று சந்திரிக்கா அரசுடன் தமிழ்க் கட்சிகள் நட்புப் பாராட்டி வருகின்றன. பாராளுமன்றத்தில் தமிழ்க் கட்சிகளின் முழுமை கொடுப்பு இல்லையென்றால் அரசே கவிழும் நிலை தோன்றியுள்ளது.

அப்படி இருந்தும் பாராளுமன்ற தமிழ்க் கட்சிகளைக்கூட அரசு புறங்கையால் அலட்சியம் செய்தே வருகிறது.

தங்கள் சொந்த மண்ணையிட்டு வெளியேற்றப்பட்ட மக்கள் அரசு-புலிகள் பேச்சு நடக்கையில் மீளவும் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

இன்றோ அரசுடன் தமிழ்க் கட்சிகள் நட்பாக இருக்கையில் திருமலையில் இருந்து தமிழ் மக்கள் அகதி முகாமுக்கு விரட்டப்படுகின்றனர். இத் தொடரை எழுதிக் கொண்டிருக்கையில் திருமலையில் உப்பாறு என்னும் தமிழ்க் கிராமத்தில் இருந்து நூறு தமிழ் பேசும்குடும்பங்கள் படையினரால் வெளியேற்றப்பட்டு, அகதி முகாமில் பரிதவித்தபடி இருக்கின்றனர்.

அவர்களது ஜீவனோபாயத்திற்குரிய கால் நடைகளைக்கூட கிராமத்தில் விட்டுவர நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு மாதமாகியும்கூட இவ் விடயத்தில் தமிழ்க் கட்சித் தலைவர்கள் எவரும் வெளிப்படையாக தலையிட்டு கண்டிக்கவோ, பரிகாரம் பெற்றுக் கொடுக்கவோ முன்வரவில்லை.

அரசு, புலிகள் பேச்சுக்காலம் என்பது, அரசை புலிகள் பயன்படுத்திக் கொள்வதாக இருந்தது.

இன்று தமிழ்க் கட்சிகள் அரசு உறவு என்பது, தமிழ்க் கட்சிகளை அரசு தன் நோக்கங்களுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

வெறும் துள்ளல்

மேற்கண்ட சுட்டிக்காட்டல்களை சில ருக்கு சகிக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. 'புலிகளுக்கு சார்பாக போகிறீர்கள்' என்று முணு முணுக்கிறார்கள்.

உண்மைகளுக்கு புலிச் சார்பு என்று முன்னர் பேரினவாதிகள்தான் முத்திரை குத்தி வந்தனர். இப்போது சில தமிழ்க் கட்சி உறுப்பினர்களே முத்திரை குத்த ஆரம்பித்துள்ளனர்.

காரணம், இப்போது இவர்களும் உண்மைகளைக்கண்டு மிரளத் தொடங்கி விட்டனர். தங்கள் இயலாமைகள் அம்பலமாகிறதே என்பதால் பொய்களை இரசிக்க ஆவலுறுகின்றனர்.

அவர்கள் முடிந்தால் தங்கள் தங்கள் சாதிப்புக்களை எடுத்துக்காட்டட்டும். இத் தொடரில் கூறும் கருத்துக்களை மறுக்கட்டும். அதற்கு இடமளிக்க தயாராகவே உள்ளோம்.

இன்று,திருமலையில் தங்கள் சொந்தக் கிராமங்களைவிட்டு தமிழ் மக்களை விரட்டப்படுவதையிட்டு ஒரு மாதகாலமாக தமிழ்க் கட்சிகள் மௌனம் அனுஷ்டித்துள்ளனர்.

அப்படியானால் தமிழ்க் கட்சிகள் அரசுடன் வைத்துள்ள உறவு எதன் அடிப்படையில் அமைந்தது? பயன்படுத்தலா? பயன்படுதலா? இதனைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறோம், என்ன செய்வது, புலிகளின் செயற்பாடுகளைத்தான் முன்னுதாரணம் காட்ட வேண்டி இருக்கிறது.

முத்திரை குத்தும் முணு முணுப்பாளர்களுக்கு நாம் கூறுவது யாதெனில்: ஏனைய தமிழ்க் கட்சிகளின் முன்னுதாரணங்கள் ஏதாவது இருந்தால் தயவுகூர்ந்து ஆதாரத்தோடு சுட்டிக்காட்டுங்கள். இத் தொடரிலேயே பிரசுரிக்கிறோம்.

சர்வகட்சி மாநாடு

தென்னிலங்கை கட்சிகள் உட்பட தமிழ்க் கட்சிகளும் பங்கு கொள்ளும் சர்வகட்சி மாநாடு கொழும்பில் ஆரம்பமானது.

14.02.1989ல் கொழும்பில் உள்ள ஜனாதிபதி செயலகத்தில் அம் மாநாடு ஆரம்பமானது.

"இனப்பிரச்சனைத் தீர்வுக்கு நாம் தயார், இனப்பிரச்சனை தீர்க்கப்பட வேண்டியதே" என்றெல்லாம் முதன் முதலில் பேசியவர் இன்றைய ஜனாதிபதி சந்திரிக்கா குமாரதுங்காதான் என்று சிலர் வரலாற்றை திரிபுபடுத்தி வருகின்றனர்.

தங்கள் அரச சார்பை நியாயப்படுத்த வேறு உதாரணங்கள் எதுவும் இல்லை என்பதால், சில தமிழ்க் கட்சித் தலைவர்களும் 'இனப்பிரச்சனை உண்டு என்பதை முதலில் ஏற்றுக்கொண்டவர் ஜனாதிபதி சந்திரிக்காதான்' என்று கூறிவருகின்றனர்.

ஜனாதிபதி பிரேமதாசாதான் முதன் முதலில் தமிழ் இளைஞர்கள் ஆயுதம் ஏந்தியதை நியாயப்படுத்தி பேசிய ஆட்சித் தலைவர். இனப்பிரச்சனையை தீர்க்கும் அவசியம் பற்றியும் இனிக்க, இனிக்கப் பேசியவரும் அவர்தான்.

இனப்பிரச்சனை தீர்வை இழுத்தடிக்கக்கூடிய விதமாக சர்வகட்சி மாநாடு, பாராளுமன்ற தெரிவுக்குழு, தீர்வுபற்றிய நாடு தழுவிய விவாதம் போன்ற தந்திரங்களை அறிமுகம் செய்த பெருமையும் அவரையே சேரும்.

இனப்பிரச்சனை முதல் நாட்டில் வேலை நிறுத்த பிரச்சனைவரை கையாள்வதற்கான முன்னுதாரணங்களை ஜக்கிய தேசிய ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தே இன்றைய ஆட்சி இரவல் வாங்கியுள்ளது.

சர்வகட்சி மாநாட்டை கூட்டப்போவதாக பிரேமதாசா அறிவித்தபோதே புலிகளுக்கு விஷயம் விளங்கிவிட்டது.

இழுத்தடிப்பு விளையாட்டுத்தான் என்று தெரிந்துவிட்டது.

ஆனாலும் இந்தியப் படை முற்றாக வெளியேறும்வரை அரசுடன் பேச்சை முறித்துக் கொள்வானேன்? என்று நினைத்தனர்.

"சர்வகட்சி மாநாட்டில் பார்வையாளராக மட்டுமே பங்கு பற்றுவோம்" என்று விடு தலைப் புலிகள் மக்கள் முன்னணி கூறி விட்டது.

புளொட், ரெலோ, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.என்.டி.எல்.எஃப். தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி, தமிழ்த் காங்கிரஸ், ஈ.பி.டி.பி. இ.தொ.கா. ஆகிய தமிழ்க் கட்சிகள் மாநாட்டில் பங்குகொள்ள முன்வந்தன.

ஈ.பி.டி.பி.யின் பெயர் அப்போதுதான் கொழும்பில் படிப்படியாக பிரபலமாகிக் கொண்டிருந்தது.

ஆறாவது சட்டத்திருத்தத்தை நீக்குமாறு புலிகள் விடுத்த கோரிக்கையை அப்போது ஆதரித்த ஒரே ஒரு தமிழ்க் கட்சி ஈ.பி.டி.பி. தான்.

ஆறாவது சட்டத் திருத்தத்தை நீக்குவதை வலியுறுத்தி ஈ.பி.டி.பி. பத்திரிகைகளுக்கு அறிக்கையும் வெளியிட்டிருந்தது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ரெலோ ஆகிய இயக்கங்கள் அப்போது கடுமையான புலி எதிர்ப்பு நிலைப்பாட்டில் இருந்தன. அதனால் ஆறாவது சட்டத்திருத்த விடயத்தில் ஈ.பி.டி.பி.யின் நிலைப்பாட்டை புலி ஆதரவு நிலைப்பாடு என்று அக்கட்சிகள் கூறின.

புலிகளுடன் பிரச்சனை இருந்தாலும் புலிகளை பகிரங்கமாக எதிர்ப்பதில்லை என்ற நிலைப்பாட்டிலேயே புளொட், ஈ.பி.டி.பி. இயக்கங்கள் அன்று செயற்பட்டன.

கொழும்பில் பாதுகாப்புக்கு எவ்வித ஆயுதம் இன்றியே ஈ.பி.டி.பி. முக்கியஸ்தர்களான சந்திரகுமார் (அசோக்), திலக், ஆனந்தன் போன்றோர் கட்சி வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

அப்போது ஈ.பி.டி.பிக்கு புலிகளைவிட ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.தான் பிரச்சனை. ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்மீதான புலிகளின் தாக்குதல்களை ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்தின் இயலாமை என்றே ஈ.பி.டி.பி. விபரித்தது.

இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தம் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு முழுமையான தீர்வல்ல. எனினும் தீர்வின் முதற்படியாகவும், அமெரிக்காவை இப் பிராந்தியத்தில் தலையிடாமல் தடுக்கிறது என்பதாலுமே ஒப்பந்தத்தை வரவேற்கிறோம்' என்பதே ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்., ஈ.பி.டி.பி. இரண்டும் ஒப்பந்தம் தொடர்பாக வெளியிட்ட கருத்துக்களாகும்.

அப்போது ஈ.பி.டி.பி. செயலாளர் நாயகம் டக்ளஸ் தேவானந்தா, ரமேஷ் நடராசா உட்பட கட்சியின் முக்கியஸ்தர்கள் சென்னையில் இருந்தனர்.

அவர்கள் உடன் கொழும்பு வருவது என்றால் கடவுச் சீட்டும் கிடையாது. ஈ.பி.டி.பி.யினர் உருப்பட மாட்டார்கள் என்று கருதி வெளிநாடுகளில் இருந்த முன்னாள் உறுப்பினர்களில் ஒரிருவர் தவிர வேறு யாரும் அவர்களுக்கு உதவும் முன்வரவில்லை.

இறுதியாக கடனாக பெற்ற பணத்தில், போலிக் கடவுச் சீட்டுக்களைப் பயன்படுத்தி ஈ.பி.டி.பி. முக்கியஸ்தர்கள் கொழும்பு வந்து சேர்ந்தனர்.

விமான நிலையத்தில் வைத்து சிலர் கைது செய்யப்பட்டனர். கைது செய்யப்பட்டோர் சார்பாக அப்போது வாதாடியவர் இன்றைய அமைச்சரான பிரபல சட்டத்தரணி ஜெயராஜ் பெர்ணாண்டோ புள்ளே. கட்சி என்பதால் குறைந்த ஊதியமே பெற்றுக் கொண்டார்.

கொழும்பு வந்ததும் ஈ.பி.டி.பி. செயலாளர் நாயகம் டக்ளஸ் தேவானந்தா, ரமேஷ் நடராஜா, சந்திரகுமார் ஆகியோர் ரெலோ, புளொட் இயக்கங்களைச் சந்தித்தனர்.

ஆறாவது சட்டத் திருத்தம் தொடர்பான பொது நிலைப்பாட்டை உருவாக்க முனைந்தனர்.

எனினும் புளொட் தவிர்ந்த ஏனைய இயக்கங்கள் அதற்கு ஆதரவளிக்கவில்லை.

"புலிகள் முன்வைத்த கோரிக்கையை ரெலோ ஆதரிக்கமாட்டாது" என்று சட்டத்தரணி ஸ்ரீகாந்தா ஈ.பி.டி.பியிடம் திட்டவட்டமாக தெரிவித்திருந்தார்.

பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களது தங்கு விடுதியாக அப்போதிருந்த சிராவஸ்தியில் மட்டக்களப்பு பா.உ. சுருணாகரனின் அறையில் வைத்தே அச் சந்திப்பு நடைபெற்றது.

எனினும் காலப்போக்கில் சட்டத்தரணி ஸ்ரீகாந்தா புலிகள் தொடர்பான தம் நிலைப்பாட்டை மாற்றிக்கொண்டார். 'புலிகளுடன் பேசிப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கவேண்டும்' என்பதே தற்போது ரெலோவின் நிலைப்பாடாக இருக்கிறது.

1990ல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் திருமலையில் ரெலோ தலைவர்களில் ஒருவரான சிவாஜிலிங்கத்தை பின்வருமாறு அறிமுகம் செய்தார் சட்டத்தரணி ஸ்ரீகாந்தா. "தம்பி பிரபாகரன் பிறந்த ஊரான வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்தவர் தம்பி சிவாஜிலிங்கம்."

சுதந்திரதினக் கொண்டாட்டம்

விடுதலைப் புலிகள் அரசுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோதும், தந்திரத்துக்காகக் கூட ஒத்துழைக்க மறுத்த நீசத்துவங்களில் ஒன்று சிறீலங்காவின் சுதந்திர தினம்.

வடக்கு-கிழக்கில் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் அரச அலுவலகங்களில் பறக்கவிடப்பட்ட சிங்கக் கொடிகள் புலிகளால் அகற்றப்பட்டன. பொதுமக்கள்தான் அவற்றை அகற்றினார்கள் என்று கூறினர் புலிகள்.

புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பகுதிகளில் சுதந்திர தின வைபவங்கள் எதுவும் நடைபெறவும் இல்லை.

இந்தியப் படை வெளியேறிய பகுதிகளுக்கு புலிகளது பிரதித் தலைவர் மாத்தையா விஜயம் செய்தார்.

மட்டக்களப்பிலும், வவுனியா நகரிலும் புலிகளின் மக்கள் முன்னணி ஏற்பாடு செய்த கூட்டங்களில் பெரும் திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டனர்.

இலங்கை அரசுடன் தாம் பேச்சு நடத்துகிறோம் என்பதற்காக அரசை பாராட்டியோ, அரசுமீது மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் விதமாகவோ புலிகள் மட்டுமன்றி, புலிகளது ஆதரவாளர்கள் கூட கூட்டங்களில் கருத்து வெளியிடவில்லை.

இதற்கிடையே வடக்கு-கிழக்கு மாகாணசபையில் 'ஈழப் பிரகடனம்' செய்ய முடிவெடுத்தது ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.

மாகாணசபைக் கூட்டத்தில் பிரேரணை கொண்டுவரப்போவதாக அறிவித்தது.

'அது ஒரு கேலிக்கூத்து' என்று நிராகரித்தது ரெலோ இயக்கம். ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்துடன் நட்பாக இருந்த போதும், 'ஈழப் பிரகடனம்' என்பது சாத்தியமில்லாத ஒன்று எனக்கூறி எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது ரெலோ.

'இந்தியாவின் உளவுப் பிரிவான 'றோ'வும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கமும் இணைந்து ஆடும் 'கேலிக்கூத்து' என்று புலிகள் கருத்து வெளியிட்டனர்.

'ஈழப் பிரகடனம்' என்பதற்கு ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். இயக்கத்திற்குகூட அத்தனை வரவேற்பு இருக்கவில்லை.

'நாங்களே மூட்டை முடிச்சுக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்த இலட்சணத்தில் ஈழப்பிரகடனம் செய்துவிட்டு ஓடினால் நலைப்பிறகிடமாகிவிடும்' என்று இயக்க முக்கியஸ்தர்கள் பலர்கூட நினைத்தனர்.

ஆனால் வரதராஜப் பெருமாள் வரலாற்றில் தன் பெயரைக் குறிப்பதில் ஆர்வமாக இருந்தார்.

அவர் சொன்னார்: "இனி ஈழம் கிடைத்தால்கூட முதலில் இங்கே ஈழத்தை பிரகடனம் செய்தவன் என்ற என் பெயரை அழிக்க முடியாது!"

எச்சரிக்கையும் ஒட்டமும்

திருமலையில் இருந்து வெளியேறுவது தான் பாக்கி. ஏனைய பகுதிகள் அனைத்தில் இருந்தும் ஈ.பி.ஆர். எல்.எஃப். வெளியேறி இருந்தது.

திருமலையில் இருந்து இந்தியப்படை புறப்பட முன்பாக ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப். தலைவர்கள் உட்பட முக்கிய உறுப்பினர்கள் மற்றும் குடும்பத்தினரை இந்தியாவுக்கு கொண்டு சேர்க்க வேண்டும்.

இந்திய அரசின் கப்பல் வந்து சேர்ந்தது.

மூட்டை முடிச்சுக்களை எல்லோரும் வேகமாக கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

முதலமைச்சர் வரதராஜப் பெருமாளின் குடும்பத்தினரும் புறப்பட ஆயத்தமாகின்றனர். வரதராஜப் பெருமாளும் கிளம்பத் தயாராகிறார்.

அப்போது அங்கிருந்த தொலைபேசி மீது அவர் பார்வை திரும்புகிறது.

அத் தொலைபேசி மூலம் கொழும்பு பத்திரிகை அலுவலகங்களுடன் வாசிை யாக தொடர்பு கொள்ளுகிறார்.

"குறிப்பிட்ட காலவரையறைக்குள் போதிய அதிகாரங்களை இலங்கை அரசு வழங்காவிட்டால், வடக்கு-கிழக்கின் இறைமையை மாகாணசபை பொறுப்பு ஏற்கும். ஈழ அரசாக மாறும். இதுதான் இறுதிச் சந்தர்ப்பம். இலங்கை அரசை எச்சரிக்கிறோம். நல்லம் அவர்களுக்குத்தான்!"

தொலைபேசியை வைத்துவிட்டு மாகாணசபைக்கு கும்பிடு போட்டுவிட்டு போகிறார் வரதராஜப் பெருமாள்.

அன்று போனவர் போனவர்தான், இன்றுவரை திரும்பவே இல்லை.

(தொடர்ந்து வரும்)

அகற்றப்பட்ட கொடிகள்

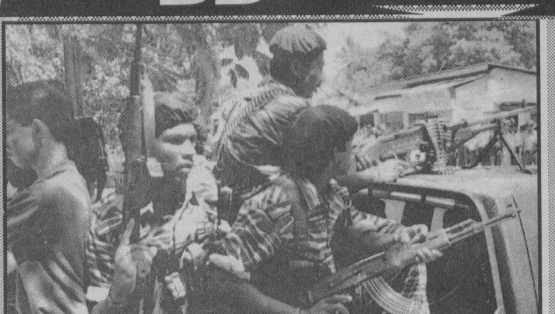

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்